

Referat fra møte i engelsk/norsk for forkurs-gruppe 11.11.2020.

Deltakere: Hild G. Haaheim (leder), Tord M. Talmo, Helene Hindahl, Tone Harr Dybdahl, Jorunn Kvennodd, Astrid Stifoss-Hansen, Randi Eilertsen, Helene Røli Hanssen, Einar Bovim (referent)

Om fagfornyelsen i videregående skole og konsekvensen dette får for norsk- og engelskfaget på forkurset

For dette faget er kanskje det mest relevante at engelsk og norsk på videregående yrkesfag i fagfornyelsen separeres i ulike år, slik at elevene har engelsk på VG1 og norsk på VG2. Grappa syns dette er en uønsket utvikling så lenge norsk er elevenes lingua franca, men registrerer at dette er noe vi må forholde oss til. Vi har imidlertid drøftet og tatt stilling til disse punktene:

- *Hvilke konsekvenser får fagfornyelsen for yrkesfag knyttet til helhet og enkeltmål for læringsutbytte i vår emnebeskrivelse?*

Yrkesretting i videregående er noe vi må bygge videre på, samtidig som vi også må ha mål som gir studentene noe mer enn bare dette. Kildebruk, lesing av akademiske tekster og akademisk skriving bør fokuseres klarere, da dette ikke nødvendigvis har vært noe fokus i yrkesutdannelsen, men er et viktig fokus i all høyere utdanning. I den forbindelse kan «dannelsesmål», som fokuset på to målformer og på språk- og litteraturhistorie, også være relevante, men disse er mindre relevante i en høyere utdanningskontekst knyttet til ingeniørfagene. Fokuset på akademiske dannelsesmål bør samkjøres med tilsvarende mål i andre emner. Dersom norsk og engelsk fortsatt samles i et felles fag må engelskmålene formuleres mer spesifikt.

- *Bør engelsk og norsk inngå i samme emne på forkurset?*

Det er full enighet i grappa om at norsk og engelsk bør være separate emner, da dette vil ivareta begge fagenes egenart. Vi registrerer at vi får innspill om at dette kan ha uheldige økonomiske konsekvenser for enkeltforkurs, men dette tar vi ikke stilling til.

- *Hva bør emnet hete (i) dersom det inneholder engelsk, og (ii) dersom det IKKE inneholder engelsk?*

Dagens emnenavn er uheldig både av rent språklige årsaker (semantisk ulike ord bør ikke stå sammen i en sammensetning, og i sammensetninger med to ord skal det korteste ordet stå først) og av innholdsmessige årsaker (f. eks. at «norsk» nevnes separat, men ikke «engelsk»). Dersom faget deles må de to delene kunne kalles «norsk» og «engelsk», dette samsvarer med fagnavnene som brukes i skolen. I motsatt fall er «Teknisk språkføring» eller «Språk og kommunikasjon» mulige navn.

- *Hvilket omfang bør emnet/emnene ha?*

Dagens omfang er i all hovedsak seks timer norsk og to timer engelsk per uke på de fleste studiestedene, noen steder er det sju timer norsk og én eller to timer engelsk per uke. Dersom engelsk skal være et separat fag må faget ha mer enn to uketimer, helst fire. Mindre enn seks timer norsk per uke er imidlertid ikke aktuelt, da elevene har like mange engelsktimer på yrkesfag som på studiespesialiserende, men mye mindre norsktimer. Dette må også kompenseres på forkurset, så ideelt sett bør antallet norsktimer i uka være minst sju. Vi kan se for oss at et engelsk-emne bør ha 10 % av forkursets omfang, norsk-emnet kan få 20 %. Vi tar ikke stilling til hvilket emne som da får et 5 % mindre omfang. Også i et eventuelt «fellesfag» for norsk og engelsk bør timetallet og omfangprosenten økes, og engelsken få en større del.

- *Annet*

Det bør avholdes et seminar om læringsmetoder og vurdering av læringsutbytte i lys av fagfornyelsen. Dette gjelder særlig knyttet til akademisk skriving og bruk av kilder.

Møtet ble avsluttet 14.30.